

Vilkad neonkalad asustavad akvaariumi ülemisi kihte.

Marja koorumise jaoks võiks akvaariumis olla mõni pime toru, kus isas kala pärast kudemist kiivalt valvab, et keegi viljastatud marja ega noorkalu ei hävitaks.

Pisikesed ja puhtad parvekalad

Küsimusele, kas vanale *Ancistrus*'ele võib akvaariumisse lisaks tuua ka teisest liigist uusi kalu, vastas Leili Kink jaatavalt.

“Kuna põhjakihis saavad olema *Ancistrus*'ed, tuleb nüüd mõelda, keda sobitada vee keskmisse ning ülemisse kihti, et kogu akvaariumis elu märgata oleks,” selgitas akvarist.

Põhjakihti võib lisada veel ühe pehmeest abistava kala. *Gyrinocheilus*

sööb pruunvetikaid. Loomu poolest on ta üksiklane nagu *Ancistrus*'ki, liigikaaslast seltsiks ei vaja.

“Kui akvaariumiga väga palju vaeva näha ei taha, võib ülespoole muretseda pisikesi parvekalu,” rääkis Leili Kink. “Näiteks neonkalad on väga dekoratiivsed ning suhteliselt puhtad kalad.”

“Puhas” tähendab siin kontekstis seda, et neonkalade tagant on vaja suhteliselt vähe koristada. Kiire ainevahetusega kuldkalade pidamise järel oskan seda teavet vääriliselt hinnata.

Neonkalad vajavad eluks parve ja rahulikku miljööd, sajaliitrisesse akvaariumisse, kus kasvavad elustaimed ja elab veel paar põhjakala, võib neid panna 20–30, kui seal teisi parvekalu

pole. Kui on ka teisi, sobib nende sekka ehk kümnekond neoni.

Sama hõlbus on parvekaladest pidada ka barbuseid või rasboorasid. Neid ei maksa aga panna neonkaladega ühte akvaariumisse, sest oma vilka liikumisega löövad nad neoni-de parve segi ning akvaarium kaotab seeläbi mõndagi oma ilust.

Vee ülakihti sobib nii neonkalade kui teiste mainitute puhul elustama paar guraamit.

Kõigi nimetatud kalade eluiga on, nagu väikesel parvekalal ikka, vaid paar-kolm aastat, nii et *Ancistrus*, kellega nad seltsiks võetakse, jõuab neist ilmselt veel paljusid üle elada.

ANNELI SIHVART

Pikaealised on ka teised põhjakalad, näiteks *Hoplosternum thorokatum*.